

Tentoonstelling

Coördinatie en tentoonstellingscommissaris Zahava Seewald
directrice/conservatrice van het Erasmushuis & Begijnhof

Evenementen

11 maart	>	Concert Serpent & Elektronica <i>Duo Plasma</i>
2 april	>	Nocturnes Brussels Museums
17, 18, 19 april	>	<i>Itinérart</i>
26 april	>	Erfgoeddag
13 mei	>	Concert <i>Happy Birthday Haendel!!!</i>
27 mei	>	Familie atelier
20 september	>	Finissage <i>Leve het circus!</i>

OLÉ DÉSIÉÉ!

Yves Malfliet

06.03. —————> 20.09.26

Gelijkvloers

Rederijkerskamer

1. *La Bella Abuela?*, 2022 [meubel]
2. *Kalt im Wald*, 2022 [op de muur]

Werkkamer

3. *Who is afraid of classicism?*, 2021 [meubel]
4. *The last waltz*, 2021 [koffer]
5. *Eistraum*, 2021 [muur]

Renaissancezaal

6. *Pinnocchio*, 2025 [meubel]
7. *Accordeonist*, 2025 [meubel]

8. *Ros Bayard*, 2025 [schouw]

9. *Tuin der lusten I*, 2025 [vitrine]

10. *Botanic Garden*, 2025 [vitrine]

11. *Tuin der lusten II*, 2025 [vitrine]

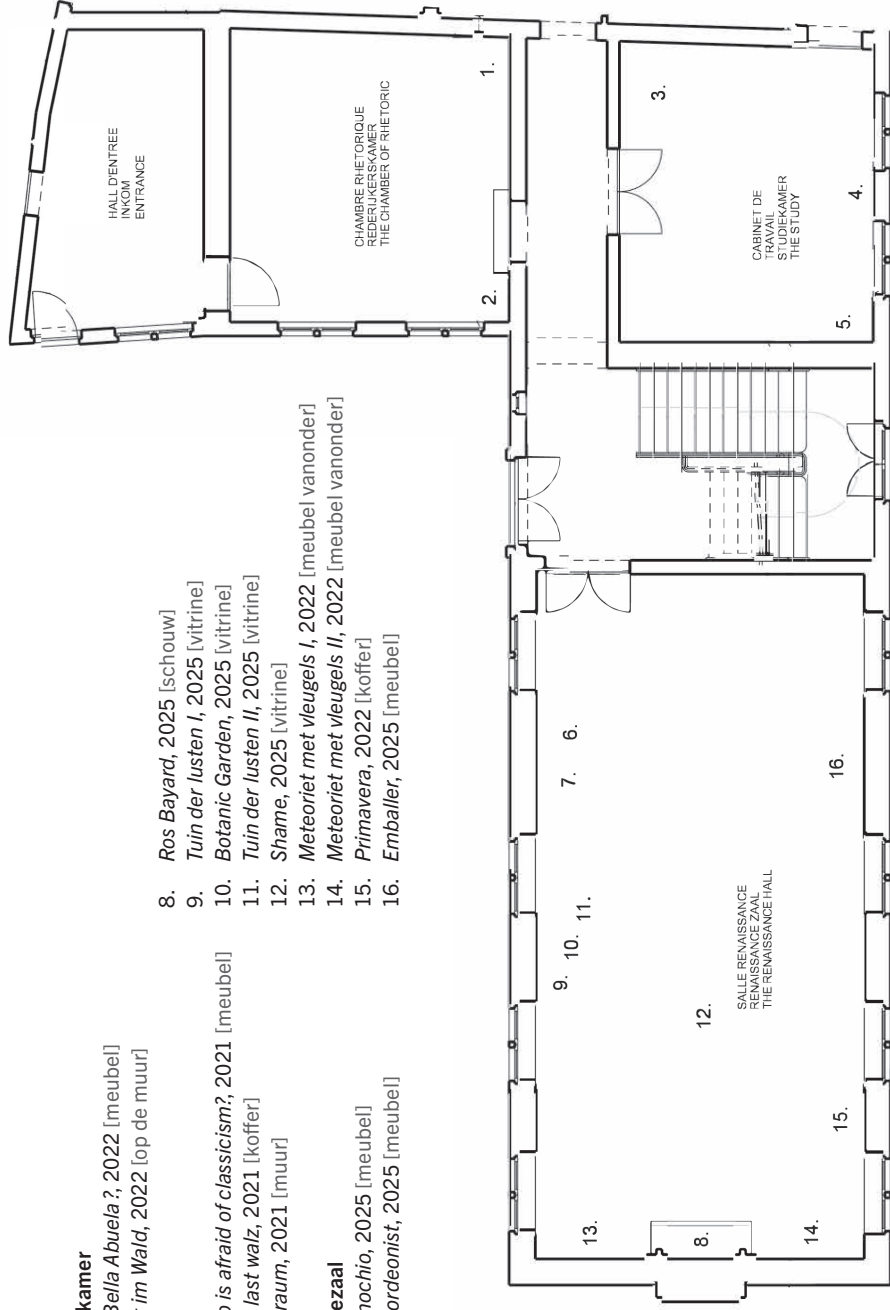
12. *Shame*, 2025 [vitrine]

13. *Meteoriet met vleugels I*, 2022 [meubel vanonder]

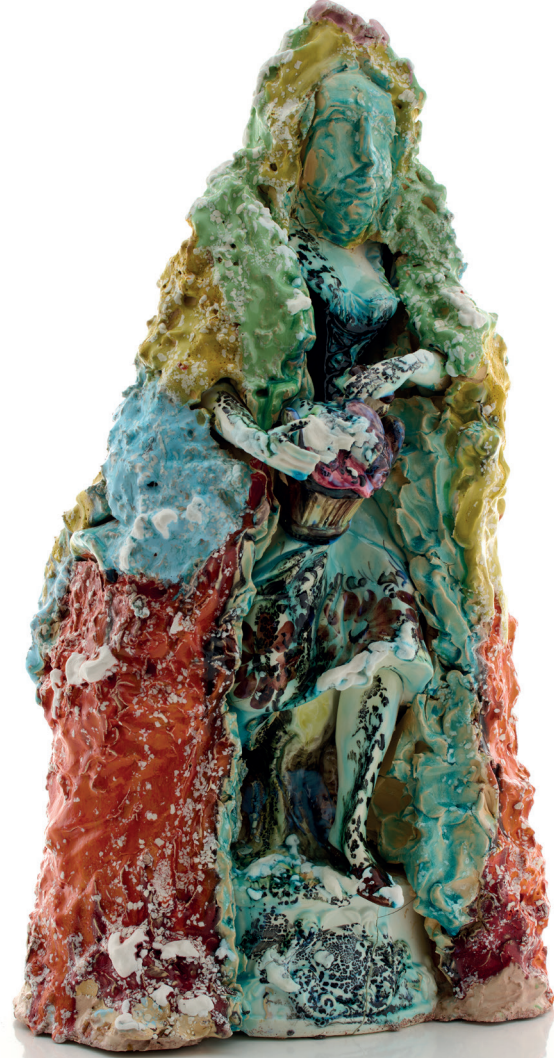
14. *Meteoriet met vleugels II*, 2022 [meubel vanonder]

15. *Primavera*, 2022 [koffer]

16. *Emballer*, 2025 [meubel]

Zita Swoon, 2025

1ste Verdieping

1ste verdieping overloop

- 17. *Waldtraum*, 2022 [op de meubel]

1ste verdieping zaal

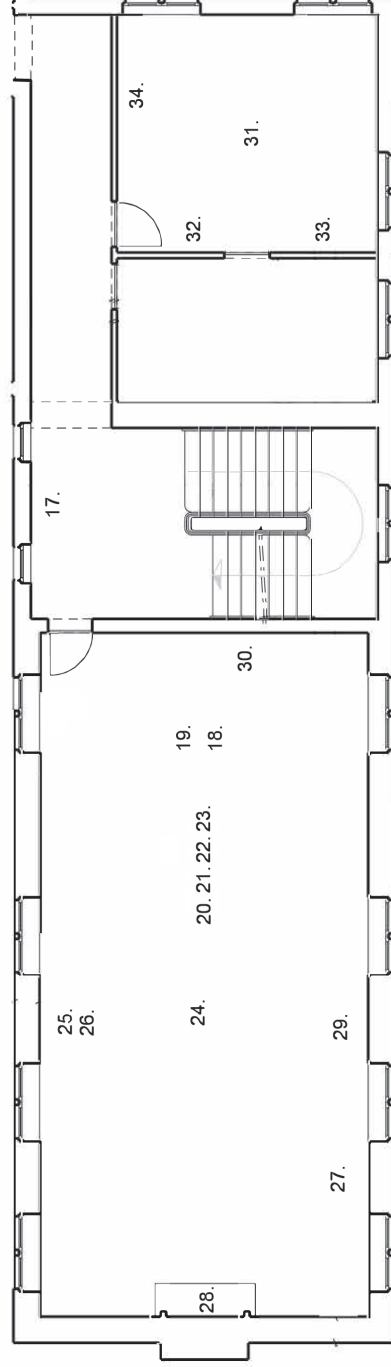
- 18. *Romantic Lava I*, 2023 [vitrine]
- 19. *Romantic Lava II*, 2023 [vitrine]
- 20. *Santa Familia*, 2025 [vitrine]
- 21. *Italian shoe I*, 2023 [vitrine]
- 22. *Italian shoe II*, 2023 [vitrine]
- 23. *Vader en Kind*, 2026 [vitrine]
- 24. *Zita Swoon*, 2025 [sokkel]
- 25. *Sax-o-phone*, 2025 [vitrine]
- 26. *Mon petit secret*, 2022 [vitrine]

- 27. *Opus magnum*, 2019 [caisse claire]

- 28. *Cabaret magique*, 2026 [schouw]
- 29. *Bonsoir Monsieur Courbet*, 2023 [op de meubel]
- 30. *Mirador*, 2022 [meubel]

Bibliotheek

- 31. *Naissance*, 2026 [tafel]
- 32. *Cuernos*, 2025 [aan de muur]
- 33. *Shitting Bear*, 2022 [rechts]
- 34. *Arcade*, 2023 [links]

Het theatrale en uitdagende artistieke universum van Yves Malfliet (Hamme, BE 1962) vindt onderdak in het Erasmushuis

Deze tentoonstelling, met als titel *Olé Désiré!*, laat een reeks recente werken zien, waarvan sommige nog niet eerder vertoond werden en speciaal voor deze gelegenheid gemaakt zijn. Malfliets eigenzinnige kijk op de *condition humaine* vormt een schril contrast met het Erasmushuis, een haard voor religieuze geschiedenis en literatuur uit de renaissance. Yves Malfliet houdt zich niet echt aan de normen en regels van de keramiek en scheidt er een stiekem genoeg in om precies het tegenovergestelde te doen van wat hij zou moeten doen. In lijn met hun missie nodigen het Erasmushuis & het Begijnhof (gemeentelijke musea van Anderlecht) geregeld hedendaagse kunstenaars uit om een dialoog aan te gaan tussen de museumcollecties en onze eigen tijd. Die tentoonstellingen nodigen het publiek uit om een andere blik te werpen op het Erasmushuis, dat in eerste instantie gewijd is aan het gedachtegoed en de tijd van de humanist en theoloog Desiderius Erasmus. Ditmaal staat het oeuvre centraal van de kunstenaar Yves Malfliet (Hamme, 1962), het enfant terrible van de keramiek, die humor en ernst op een eclectische, vrolijke en uitbundige manier met elkaar weet te verbinden. Met deze tentoonstelling brengt het museum opnieuw een kunstvorm voor het voetlicht die de afgelopen jaren bijzonder populair is geworden. Malfliets werken treden in dialoog met de vaste collectie, de schilderijen, het meubilair, het licht en de sfeer in de verschillende ruimtes.

Ze sluiten ook aan bij de lange traditie waarin keramiek geassocieerd wordt met huishoudelijk gebruik, tafelkunst, de productie van keukengerei en decoratie. Door gebruik te maken van ouderwetse snuisterijen uit de servieskast, verwijst Malfliet in zijn oeuvre weliswaar naar die traditie, maar hij transformeert die tegelijk om er zijn eigen verhalen mee te vertellen.

Een pionier in de erkenning van de positie van de keramiek in de kunst

In het begin van zijn carrière werd Malfliet niet echt goed begrepen, omdat keramiek toen als puur ambachtelijk werk beschouwd werd en zijn werk niet in die classificatie paste, wat toen nog de norm was. In de loop der jaren is de keramiekwereld echter ingrijpend veranderd: er verschenen nog meer kunstenaars met een vergelijkbare visie, galeries zetten hun deuren voor hen open, en keramiek wordt inmiddels erkend als een volwaardig artistiek expressiemiddel. Ambachtswerk is in Yves' ogen van weinig belang. Zijn werken onderscheiden zich ook door het gebruik van gerecycleerde materialen. Heel typerend is dat er vaak bestaande keramische elementen in voorkomen die hij op de kop heeft getikt in tweedehandswinkels. Die stukken integreert hij in een kleibasis, of hij voegt ze samen tot een nieuw stuk, dat hij vervolgens met een

28. *Cabaret magique*, 2026

De sfeer van kermissen, carnavals en middeleeuwse “feesten van de zotten” – waar waarden en rollen worden omgekeerd – komt naar voren in *Cabaret magique*. De porseleinen vrouwensculptuur ligt omgekeerd en je ziet een sprookjesachtig, landelijk tafereeltje in de holte van de sokkel. Het felgele massieve onderste gedeelte van de sculptuur stelt een vrouwelijke torso voor met vrouwelijke attributen en met rond het middel een ceintuur met twee revolvers. Kracht, naïviteit en een burleske, contrasterende wereld versmelten in een en hetzelfde werk, waar de porseleinen, banale en onopvallende figuur tot nieuw leven wordt gewekt.

27. *Opus Magnum*, 2019

Een andere verwijzing naar rock en naar het instrument dat hij bespeelt, zit in *Opus Magnum*, waar zwart als volwaardige kleur wordt gebruikt, met al zijn subtiele schakeringen. De hoofdstructuur van het werk met een paar appelplukkertjes staat op een snare drum van het drumstel. Het werk combineert onschuld met iets dreigends door het boven de boom immense rotsblok.

29. *Bonsoir Monsieur Courbet*, 2023

Met *Bonsoir Monsieur Courbet* brengt Malfliet hulde aan de schilder Gustave Courbet, die hij bewondert. Het werk vormt een tegenhanger van het schilderij *Bonjour Monsieur Courbet* van Courbet, waarop de kunstenaar wordt afgebeeld die zijn mecenas ontmoet. Malfliet heeft hierbij een avondtafereel bedacht – introspectiever, aangevuld met een tikje humor en spot – met bovenaan een Christusfiguur die van het kruis is afgenomen en die achter de rug van de schilder met zijn hoofd neerdaalt op een rotsblok dat gevaarlijk balanceert op een boomstam. Een surrealistisch, grappig en meditatief werk.

31. *Naissance*, 2026

In de kleine bibliotheek staat *Naissance*, een op de tafel geplaatst monumentaal werk, dat een van zijn laatste creaties voor deze tentoonstelling is. Een klein wezentje komt tevoorschijn uit de waterstraal die uit een vaas vloeit – symbool van de baarmoeder en de mannelijke attributen zitten verscholen in de binnenkant van het deksel van de instrumentenkist. Het is als een soort hedendaags sprookje balancerend tussen naïviteit, het sacrale en het mysterie van de geboorte, waarbij de conceptuele, narratieve slagkracht het vakmanschap overstijgt.

30. *Mirador*, 2022

In de grote zaal op de eerste verdieping is *Mirador* geplaatst vóór een reeks onlangs ontdekte muurschilderingen uit het einde van de 16de en het begin van de 17de eeuw. Deze manier van opstellen in dialoog met bestaande werken doen zowel het kleurpalet als thema's zoals de Natuur en de Mens extra uitkomen. Het stoeltje bovenop *Mirador* geeft een speelse lichtheid aan deze rotsachtige klomp vol barsten.

17. *Waldtraum*, 2022

Boven, op de overloop, staat *Waldtraum* [Wouddroom], een organisch werk dat tegenover een schilderij van de collegiale kerk van Anderlecht is geplaatst. Het contrast tussen de strakke architectuur van de kerk op het schilderij en de organische vorm van de sculptuur creëert een nieuwe dynamiek en perceptie van beide werke.

23. *Vader en kind*, 2026

Malfliet gebruikt soms ook een monochrome kleur, zoals in *Vader en kind*, een klein werk in het blauw, als knipoog naar de christelijke iconografie van de Maagd Maria met Kind.

24. *Zita Swoon*, 2025

De dubbelzijdige sculptuur *Zita Swoon* toont een vrouw (een frivole bestaande sculptuur in keramiek) met een goudkleurig gelaat dat de heiligheid van Zita moet suggereren, terwijl aan de achterkant een in haar mantel weggedoken kinderfiguurtje zit. De oorspronkelijke sculptuur werd deels ingepakt door Malfliet in een klei-klomp met kleur, iets wat haar een nieuwe statigheid verschaft. De titel verwijst naar een rockgroep — een van de vele interesses van de kunstenaar, die zelf ook actief was in een rockband.

glazuurlaag bedekt om er een nieuw geheel van te maken. Hoewel elementaire technische concepten zoals bakken, construeren en glazuren deel uitmaken van zijn artistieke bagage, wil de conceptuele en artistieke kracht van zijn werken het ambachtelijke aspect overstijgen. De geschiedenis en de poëzie van zijn oeuvre moeten zo sterk en zo aanwezig zijn dat je geen aandacht meer hebt voor het technische, het ambachtelijke aspect...

“Ik ben wat mijn artistieke expressie betreft een *solitair wezen* dat niet past in de hokjes van de hedendaagse trends in de wereld van de hedendaagse kunst en van hedendaagse keramiek. Misschien is dat ook wat het allemaal zo boeiend maakt, want in de keramiekwereld vind je niet zo vaak iemand die zich uitsluitend concentreert op het conceptuele, het idee, het poëtische: de aandacht gaat er vaak ook uit naar het bewerken van het materiaal (het vakmanschap). Voor mij is vakmanschap geen filosofie en is het niet ondergeschikt aan het conceptuele. Het is slechts een middel om mijn ideeën tot uiting te brengen.”

Biografie

Yves Malfliet werd in 1962 geboren in het Oost-Vlaamse Hamme en volgde een klassieke opleiding keramiek in Antwerpen, onder leiding van Achiël Pauwels, met wie hij een poëtische benadering van de discipline deelde. Daarna zette hij zijn opleiding voort aan het HISK (Hoger Instituut voor Schone Kunsten), waar hij na een strenge selectie gedurende drie jaar over een eigen atelier kon beschikken om er zijn beeldtaal te ontwikkelen. Hij studeerde ook aan de Universidad de La Laguna op Tenerife. Malfliet neemt regelmatig deel aan internationale wedstrijden. Behalve de recentste *Faenza*-prijs in 2023 – de belangrijkste onderscheiding op het gebied van hedendaagse keramiek – behaalde hij in 2014 ook een prijs op de Biënnale van Vallauris (Frankrijk). Een ander hoogtepunt was de *Naspa Förderpreis*, uitgereikt door het Westerwald Museum. In 2016 werd hij laureaat van de Prix de la Céramique in het Belgische Andenne. Door zijn succes heeft hij in de loop der jaren vele buitenlandse vriendschappen gesloten, wat hij op menselijk gebied als een zeer waardevolle verrijking beschouwt. Zijn werk werd onlangs tentoongesteld in de Anciens Abattoirs in Bergen en in het Centre de la Céramique Keramis in La Louvière. Werken van Yves Malfliet zijn opgenomen in belangrijke internationale collecties, waaronder het Musée La Piscine (Roubaix), het Westerwald Museum (Duitsland), het Musée Magnelli (Vallauris), het M.I.C. (Faenza) en het Yingge Museum (Taipei). Yves Malfliet wordt vertegenwoordigd door Galerie Sofie Van den Bussche in Brussel.

Enkele toelichtingen op de werken!

Welkom in het eclectische en kitscherige universum van de Belgische kunstenaar Yves Malfliet. Hij werd in 1962 geboren in Hamme en woont vandaag in Dendermonde, de stad van het Ros Beiaard. Yves Malfliet werkt met keramiek – maar hij beschouwt zichzelf niet als een keramist in de traditionele zin van het woord. Voor hem is keramiek in de eerste plaats een taal, een middel om ideeën, beelden en verhalen uit te drukken. Een manier om polychrome sculpturen te creëren door te werken met materialen en kleuren.

Zijn eigenzinnige visie op de *condition humaine* [het mens-zijn] staat in schril contrast met het Erasmushuis, een authentieke plek van religieuze kennis en literatuur uit de Renaissance.

Olé Désiré!

De titel van de tentoonstelling *Olé Désiré!* is een eerbetoon aan zijn grootvader Désiré Malfliet en verwijst tegelijk naar Desiderius Erasmus, een belangrijke figuur van de Renaissance in Europa.

De kunstenaar creëert een vrolijk en uitbundig universum waarin theater, poëzie en humor samenkomen. Ieder werk vertelt een verhaal, soms een anekdote, en draagt een titel die een deel van dit verhaal onthult.

Bij Yves Malfliet speelt Taal een essentiële rol. De titels wisselen elkaar constant af gaande van het Nederlands naar het Frans en het Spaans – een taal die nauw verbonden is met zijn persoonlijke geschiedenis – het Duits of het Engels. Elke taal, naargelang zijn eigen klank, expressieve kracht, lyriek of literaire verwijzingen, roept een andere emotie of een welbepaalde associatie op.

Neem de tijd om te kijken.

Bij Yves Malfliet kan elk werk op meerdere manieren worden geïnterpreteerd. En zoals de kunstenaar zelf zegt: elke toeschouwer wordt uitgenodigd om het werk op zijn/haar eigen manier te beleven. Hij doet een beroep op je verbeelding en nodigt je uit om zijn deelgenoot te worden.

Primavera, 2022

Ros Bayard, 2025

2. *Kalt im Wald*, 2022

In de eerste zaal trekt het werk *Kalt im Wald* [koud in het woud], volledig in het wit, de aandacht. De klankexpressie van de taal roept koude op en de witte en blauwe tinten versterken nog eens dit ijzige gevoel.

Spelen met contrasten is een constante in Malfliets werk: de hitte van het vuur, onontbeerlijk voor keramiek, staat in tegenstelling tot de koelte die het werk uitstraalt

1. *La Bella Abuela?*, 2022

In dezelfde zaal zie je nog een ander werk in keramiek, getiteld *La Bella Abuela* [de mooie grootmoeder], met een vraagteken. Dit werk, opgebouwd uit een reeks kleine figuurtjes en schijnbaar onbeduidende snuisterijen die je van dichtbij moet bekijken, is geïnspireerd op toneelpersonages, zoals in *La Casa de Bernarda Alba* van Garcia Lorca. Dit toneelstuk vertelt het verhaal van Bernarda Alba, een zestigjarige Andalusische vrouw die een sterke, tegelijk beschermende en dominante autoriteit belichaamt. Deze, niet altijd even positieve of welwillende almacht binnen sommige traditionele samenlevingen maakt ook deel uit van de persoonlijke geschiedenis van de kunstenaar

3. *Who's afraid of classicism*, 2021

Verder in de tentoonstelling zie je deze witte "golf" die zich als een leidraad door de volgende zaal voortzet. In deze zaal kun je ook het intrigerende, onverwachte en het alom aanwezig humoristische aspect in Malfliets werk ontdekken. In *Who's afraid of classicism* speelt Malfliet met de codes van de klassieke beeldhouwkunst door er koddige en bijna absurde elementen aan toe te voegen – een spel tussen traditie en sarcasme. .

6-7. *Pinnochio* en de *Accordeonist*, 2025

In de Renaissancezaal staat bij verschillende werken Kleur centraal, zoals *Pinocchio* en de *Accordeonist*. Deze recente werken zijn spontaan en zeer intuïtief gecreëerd en zijn minder geconstrueerd dan de andere werken. De vormen, gemodelleerd op een bestaande figuur, zijn bewust naïef en bijna kinderlijk. In veel van zijn creaties duiken ook hier tragikomische circusreferenties op. Begin 2000 richtte Malfliet samen met Philip Vercammen het clowntheater *Circus Concordia* op die tot 2013 heeft opgetreden.

De dynamiek tussen snuisterijen of figuurtjes en het uiteindelijke kunstwerk kan variëren: soms is de ingreep op het bestaande object minimaal, dan weer overheerst ze volledig.

La Bella Abuela?, 2022

Pinochio en de *Accordeonist*, 2025

Zijn creatieproces berust vaak op assemblage en het integreren van bestaande elementen. Hij werkt aan meerdere stukken tegelijk en de werken evolueren geleidelijk, zonder vooraf vast plan. Hij combineert losse keramische elementen – vaak “bibelots” of prullaria – met andere materialen, zoals vuurvast cement en klei, en werkt ze daarna af met glazuren. Dat proces zie je pas goed wanneer je de werken van dichtbij bekijkt.

Maar voor hem blijft de techniek een middel: het belangrijkste is het verhaal dat het werk vertelt.

13-14. *Meteoriet I* en *II*, 2022

Achteraan in de zaal, aan weerszijden van de schouw, vind je twee werken, getiteld: *Meteoriet I* en *II*. Stevige brokken met twee vleugeltjes combineren het aardse met humor. Het beeld is geïnspireerd op een jeugdherinnering: vroeger geloofde men dat niet de Paashaas, maar (kerk)klokken – na eerst te zijn gezegend door de Paus in Rome – op hun terugvlucht Paascadeutjes (paaseitjes) meebrachten... en deze waren gevleugeld.

8. *Ros Bayard*, 2025

Malfliet put uit kunst, geschiedenis en volkstradities van het “platte land”, waar hij geboren werd. Een lokale legende uit de 15de eeuw wordt weerspiegeld in het in de schouw geplaatste werk, met als titel *Ros Beiaard*. Volgens de legende wordt het paard van de Vier Heemskinderen veroordeeld tot verdrinking met een molensteen rond zijn hals, op de plaats waar de Dender haar wateren verenigt met die van de Schelde. Yves Malfliet roept dit beeld op dat deel uitmaakt van de Belgische volkstraditie, zoals die nog voortleeft in Dendermonde, waar hij woont.

15. *Primavera*, 2022

Met *Primavera* [de Lente], geplaatst voor een schilderij *De vlucht naar Egypte* van Cornelis Metsys, roept hij zowel het ontwakken van de Natuur op als de sfeer van processies met hun rijk versierde wagens en volksfeesten, iets wat hem altijd heeft gefascineerd. Dit keramische werk combineert architecturale verwijzingen, bloemmotieven en een organische vorm die beide werelden verbindt. Het zorgt zodanig voor een explosie van kleur, vorm en motieven, dat het onmiddellijk het beeld oproept van de ontwakende Natuur.